

Koleda, koleda, Štěpáně,
co to neseš ve žbáňě?

Nesu,¹⁾ nesu koledu,
upadl sem na ledu,

husičky se sběhly,
koledu mně snědly.²⁾

Já su malý koledníček,
přišel sem k vám pro troníček:

Troníček mně dejte
a mně se nesmějte,³⁾

šak já s vozem nejedu,
suché řepy neberu,
co mně dáte, to vezmu,

třeba trochu kaše,
šak je všecko vaše,

třeba starou krávu,

vezmu ju na káru,

třeba zlatý tele,
vezmu do kabele,

třeba malý rohlíček,
mám já pro něj pytlíček,

třeba maló bělku,
mám pro ni kabelku.

¹⁾ Vezu, vezu

²⁾ psi se ke mně zběhli,
koledu mně snědli,

ten rychtářů névíc,
roztrhal mně stěvíc,

ten Svatošů také,
roztrhl mně gatě.

Panímámo déte hinó,
namažte jo zlató hlinó.

³⁾ Rostupte se, rostupte,
této paní děkujte.

Tato paní nádobná,
ona nam troniček dá.

2228.

Zelená se lóka,
na té lóce chvojka,¹⁾
seděli tam dvá pastýři,
jedli kašu z hrnka.

Přiletěl k nim anděl
a to jim pověděl,

že se Kristus Pán narodil,
aby každý věděl.

My sme žáci malí,
rádi bychme brali
po troníčku, po patáčku,
dybyste nám dali.

Pakli nám nic nedáte
a nás rozhněváte,
všecky hrnce vám potlučem,
co v polici máte.

¹⁾ Strunka, strunka, strunka.
Zelená se chvojka.

2229.

Koledníci o půlnoci,
co chcete od dvora?
Štědrého večera.

Panímáma nesce stávat,
koledy nám nesce dávat.

Staň, dcerka, nahoru,
dej dětům koledu.

Dcerka vstala, poskočila,
dala dětům koledu.

Po jabličku kulatým,
po voříšku špičatým,
po groši širokým.

Zaplať Pán Bůh, svatý Ján,
naposledy Pán Bůh sám.

Z Rudíkova

2230.

Z Frýdlantu

Pec se nam bě - li, ko - la - či ně - ni, to je to - mu tak, daj - tě nam pa - tak.

Pec se nam běli,
kolači něni.
To je tomu tak,
dajtě nam patak.

Hrnek od hrachu,

to je do strachu,
to je tomu tak atd.

Měřica bobu,
to něrad zobu.

A pecen chleba,
toho nam třeba.

Hrnek od kaše,
to je už naše.